

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich
(druk nr 688)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia ustawę z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, a także ustawę z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Przedmiotowa ustawa ma na celu dostosowanie przepisów nowelizowanych ustaw do wyroków Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (ETS): z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie C - 499/06 Halina Nerkowska przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oraz z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie C - 221/07 Krystyna Zabłocka - Weyhermüller przeciwko Badenii-Wirtembergii.

Zgodnie z powyższymi orzeczeniami państwo członkowskie nie może odmówić, wypłaty przyznawanych przez to państwo swym obywatelom (cywilnym ofiarom wojny lub represji, małżonkom ofiar działań wojennych) świadczeń pieniężnych, tylko z tego powodu, że osoby te mają miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich takie ograniczenie jest niezgodne z 18 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską statuującego swobodę poruszania się i przebywania na terytorium państw członkowskich.

Opiniowana ustawa, realizując orzeczenia ETS, uchyla z polskiego porządku prawnego normy uzależniające wypłatę świadczeń określonych w nowelizowanych ustawach od zamieszkiwania uprawnionych na terytorium Polski.

Zgodnie z przepisami przejściowymi, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przedmiotowej ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu

nadany nowelizacją. Osoby, którym przed dniem wejścia w życie ustawy odmówiono prawa do świadczeń lub wypłaty świadczeń z powodu braku miejsca zamieszkania na terytorium Polski, mogą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć wniosek o wznowienie postępowania. W przypadku ustalenia prawa do świadczeń lub wypłaty świadczeń na skutek złożonego wniosku, wypłata następuje od miesiąca złożenia wniosku o ustalenie prawa do świadczeń lub od miesiąca wstrzymania wypłaty tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 maja 2004 r.

Termin wejścia w życie ustawy został określony na 1 stycznia 2010 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 52. posiedzeniu w dniu 23 października 2009 r. w oparciu o projekt rządowy. Projekt ten był przedmiotem prac sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Komisja, po rozpatrzeniu przedłożenia wprowadziła do niego poprawkę wydłużającą termin na złożenie wniosku o wznowienie postępowania z trzech do sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W trakcie drugiego czytania zgłoszono poprawkę precyzującą przepisy przejściowe. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zaproponowanym przez komisję wraz z poprawką zgłoszoną w drugim czytaniu.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Mirosław Reszczyński
legislator